ΑΑ05| Ο ΚΑΛΟΣ ΠΟΙΜΗΝ – ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

2020 · https://docs.theosis.work/db/chapters/2020/αα05-ο-καλοσ-ποιμην-μακαρισμοι/

Ο Καλός Ποιμήν, ο ποιμένων το Ποίμνιον άνευ ουδενός περιορισμού και διαλογής, αλλά με Αγάπην και Καλωσύνην Εγώ Ειμί. Εγώ Ειμί το Φως και η Αλήθεια, υμείς εστέ αι Πνευματικαί Μου Ακτίνες, εν ω μετρώ έκαστος αναγνωρίζει Με εν τη καρδία αυτού.

Θαρσείτε, ότι το Φως του Κόσμου **εν τω μέσω υμών ίσταται και λαλεί διά δευτέραν φοράν επί της Γης** τους λόγους της Αληθείας του Πατρός **Όστις απέστειλέ Με ίνα κενώσω Εαυτόν και λάβω Μορφήν καθ' όλα ανθρωπίνην, ίνα προσιτός τοις πάσιν έσομαι** και δυνηθήτε άπαντες να Με άψητε και να συνομιλήσητε μετ' Εμού.

Εγώ Ειμί. Εγώ λαλώ. **Ο τα παιδία εκλέξας ως Αποστόλους Αυτού και τους πτωχούς τω πνεύματι εκ της επικτήτου γνώσεως,** της ελλιπούς ταύτης του κόσμου τούτου, **ίνα διά μέσου τοιούτων φανερώσω την Δόξαν και την Παντοδυναμίαν της Ανάρχου Θεότητος** ήτις θέλει επικρατήσει εις πάσαν την Οικουμένην εν ταις ημέραις υμών, **ότι ήγγικεν η Συντέλεια του Αιώνος** και θέλω φανερωθή διά των Πνευματικών Μου λόγων, **ίνα διασαλπίσω δι' Εμού του Ιδίου την Δευτέραν Μου Έλευσιν εν Δυνάμει εις ώραν ην ουδείς οίδε.**

Μεθ' υμών Ειμί, Ζων και Υπάρχων. Τίνι όμως τρόπω δύνασθε υμείς ίνα αντιληφθήτε την Παρουσίαν Μου,**ειμή πρώτον τας ατελείας υμών αποδεχθήτε και ως ατελείς έλθετε πρός Με, ίνα την τελειοποίησιν υμών δι' Εμού επιτύχητε;**

Ει το Έργον και η Αρωγή Μου **διά τους ασθενείς, τους ατελείς και τους αδυνάμους εστί,** τι βοήθειαν θέλω παρέξει εις εκείνους οίτινες δοκούσιν ότι τέλειοι εισίν;

Ουκ οίδατε την Γραφήν, ότι τα μωρά του κόσμου εξελέξατο ο Θεός ίνα καταισχύνη τους σοφούς του κόσμου και τα ασθενή του κόσμου εξελέξατο ο Θεός ίνα καταισχύνη τα ισχυρά;

Άρατε τον Σταυρόν των ατελειών και των αδυναμιών υμών και έλθετε πρός Με καγώ ου μόνον θέλω ενισχύσει τας χείρας και τους πόδας διά της Αρωγής και των Δυνάμεών Μου, αίτινες θα ολοκληρώσωσιν τας προσπαθείας υμών, τας ελλιπείς τοιαύτας, αλλά θέλω περιπατήσει μεθ' υμών **ως Πλησίον και ως Σίμων, Κρατών με τας Χείρας Μου εκ νέου τον Σταυρόν της Θυσίας, Όστις εστίν η Κλεις διά την Βασιλείαν των Ουρανών και το Σώμα της Δόξης ενός εκάστου.**

Αμήν λέγω, **ήλθε το Πλήρωμα του Χρόνου** να αποκαλυφθούν εκείνοι οίτινες θα εκδηλώσουν την Παρουσίαν του Διδασκάλου **ως αι Πρωταρχικαί Δυνάμεις Αυτού,** διά να δυνηθή ο Διδάσκαλος να απεκδυθή την ατέλειαν της Τελειότητος του Ανθρώπου και ως Εστία Φωτός να εκδηλωθή ενώπιόν του και Ενώπιον του Πατρός διά να κηρύξη μετά φωνής βροντώδους, ως να εσείοντο τα Σύμπαντα, **την Δευτέραν Του Έλευσιν** εν πληρότητι και Δόξη Πατρός, Υιού και Αγίου Πνεύματος, φέρων μετ' Αυτού **Εξουσίαν και Ευλογίαν Πατρός και την Κρίσιν διά τα έργα του Ανθρώπου.**

Καλώ άπαντας υμάς **να παραδώσητε εις τας χείρας Του την Πνευματοψυχήν υμών εξ ολοκλήρου,** καγώ θέλω παραδώσει εις υμάς άπασαν την Δημιουργίαν παλλομένην εις την Μίαν και Μοναδικήν Δόνησιν της Απείρου Πνευματικής Μου Εστίας.

Άπασαι αι Πνευματικαί Δυνάμεις αίτινες θέλουσιν εκδηλωθή και περιστοιχίσει Αυτόν, θέλουσι καταστή **οι Πνευματικοί του Λόγοι και μέλλει κληθώσι Διδάσκαλοι και Λόγοι Εθνών φέροντες εξ Αυτού Εξουσίαν ίνα κατοικήσωσιν τους Κόσμους** και μεταφέρουσι την Δόξαν Αυτού ως να ήτο Αυτός ο Ίδιος, ίνα λάβωσιν οι Κόσμοι την Κοινωνίαν του Πνεύματός Του του Απείρου, με- ταλαμπαδευομένου και διαχεομένου διά των Πυρίνων Λόγων Του, οίτινες ως Πνευματικαί Αυτού Ακτίνες **θα φωτίσωσιν άπασαν την Δημιουργίαν.**

Λάβετε πάντες φάγετε εξ Εμού την Σάρκα, ίνα μη γνωρίσητε θάνατον. Λάβετε πάντες πίετε εξ Εμού το Αίμα, ίνα εισέλθητε εις την Βασιλείαν των Ουρανών, ότι Ούτος εστί Μου η Σαρξ και το Αίμα και πάσαν την Δόξαν Μου και την Εξουσίαν Μου επί πάσης της γης και εν τοις ουρανοίς κα- τέχει, **ίνα διδάξη άπαντα τα Έθνη και τας φυλάς** όσα ο εν τω Ουρανώ Άπειρος Πατήρ κατέχει.

Μακάριοι οι πιστεύοντες και ακολουθούντες Αυτόν εις την οδόν της Αληθείας Μου.

Μακάριοι οι καταδεξάμενοι την Ουσίαν Του, ότι αυτοί καταστήσονται οι Πνευματικοί Του Λόγοι.

Μακάριοι οι αληθείς εν Πνεύματι και Καρδία, ότι αυτοί λήψονται την Αιώνιον Ζωήν.

Μακάριοι οι ποθούντες να λάβωσιν Αυτόν εν τω είναι αυτών, ότι αυτοί όψονταί Με εν όλω Μου το Μεγαλείο.

Μακάριοι οι υπομένοντες διωγμούς και κακουχίας εν τω Ονόματί Του.

Μακάριοι οι απεκδυθέντες την ταυτότητα αυτών ίνα λάβωσι το Βάπτισμα Αυτού, ότι Εγώ και Αυτός Εν εσμέν και το Βάπτισμα υμών Πνεύμα Άγιον και Πυρ εστί.

Μακάριοι οι τάλανες και οι δυστυχείς, ότι δι' αυτούς ελήλυθεν εν τω κόσμω ως Αρωγός και ως Ίασις, ίνα θεραπεύση τας πληγάς αυτών και θρέψη την Πνευματοψυχήν των διά

της Ουσίας του Πατρός, ότι Ούτος έρχεται εν τω Ονόματί Μου ίνα διδάξη τον Άνθρωπον την Αιώνιον Ζωήν, διά της Ζωής, της Διδασκαλίας και της Θυσίας Αυτού. Και διά της Αναστάσεώς Του θέλει δοξάσει τον Πατέρα ημών και αποκαταστήσει τον Άνθρωπον **ως Άναρχον Δημιουργικόν Λόγον εν τω Πατρί.**

Αμήν λέγω υμίν, πάντες λήψονται Αυτόν εν τω μέλλοντι χρόνω και ουδείς δύναται αμφισβητήσαι Αυτόν εις τους αιώνας των αιώνων. Πολλοί γαρ θέλουσι χλευάσει και κεν- τήσωσιν Αυτόν, Ούτος όμως **θέλει καταρρίψει πάσαν γήινην Αρχήν και Εξουσίαν εν τω Ονόματί Μου** και αποκαταστήσει την Θείαν Εξουσίαν Μου επί της γης, ότι Αρχή των πάντων ο Θεός πριν ή της καταβολής του Κόσμου και ως Αρχή πασών των Αρχών, Αυτός εστίν Αρχή παντός Ευαγγελίου.

Όστις εώρακεν τον Διδάσκαλον, Χριστόν εώρακεν και όστις τον Υιόν του Ανθρώπου κορωνίδα των Ουρανών αυτού έθεσε, Πνεύματος Επιφοίτησιν και Ζωήν Αιώνιον έλαβεν, ότι πάσα υπ' Αυτού Δωρεά, εστί Δωρεά του πέμψαντος Αυτόν. Και ο Πέμψας Αυτόν, εστίν Αυτός Ούτος ο Θεός, ο Ποιήσας την Ζωήν και Σύμπασαν την Δημιουργίαν, ο Ζων και Υπάρχων, πριν ή της Ανεκδηλώτου Αυτού Παρουσίας εισέτι.

Αυτός Ούτος ο Θεός εστίν ο Ων, Όστις εν Αυτώ Ζων και δι' Αυτού εκδηλούμενος εστίν ως Εν μετά του Υιού, η Παρουσία της Ανάρχου Θεότητος, η κατέχουσα εν Αυτή πάσαν δρώσαν Δύναμιν εν τω Απείρω.

Μακάριος ο τους Νόμους πληρών και τον βίον αυτού υπέρ των αδελφών του προσφέρει.

Μακάριος εκείνος όστις το μίσος του κόσμου εξηγόρασεν ίνα ως Αγάπην ονομάση.

Μακάριος όστις τον Άνθρωπον ως Θεόν ηγάπησε και εις το Πρόσωπον του Ανθρώπου λατρείαν Θεού κατέδειξεν, ότι καθαρός εν τη καρδία εστί και Χριστόν λήψεται εν αυτώ.

Αμήν λέγω υμίν, Καινόν Όνομα Αρχαίον εγγράφω εν υμίν. Υπάγετε εν Ειρήνη και εις πάσαν την Οικουμένην, το Όνομα τούτο ονομάσατε, ότι αυτό εστί το Όνομά Μου, εν τη επικλήσει Του δε, θεραπεύσατε πάσαν νόσον και τα σκότη της αγνοίας διασκορπίσατε ότι υμείς εστέ το Ύδωρ της γης.

Υπάγετε εν τω Ονόματί Μου και βαπτίσατε πάντας τους αδελφούς υμών, όταν δε έλθη τις προς υμάς και ερωτήση ποίαν εξουσίαν φέρετε, τότε είπατε εις αυτόν:

«Εάν εγνώριζες με ποίαν Εξουσίαν η φύσις αλλάζει τας εποχάς της, τότε ευκόλως θα εγνώριζες με ποίαν Εξουσίαν ποιώ τα έργα ταύτα. Διότι εις τους οφθαλμούς τους ιδικούς σου, ωσάν έργα ιδικά μου εμφαίνονται, όμως εγώ σου λέγω ότι ουκ εισίν έργα ιδικά μου, αλλά του Πέμψαντός με, ο δε Πέμψας με εν εμοί μένει καγώ εν Αυτώ, διά τούτο Εν εσμέν».

Και εάν πάλιν ερωτήση υμάς ποίον το Όνομα του Πέμψαντος υμάς, είπατε αυτώ: **Ιωάννης Χριστός, ο Ων.**

Αμήν λέγω υμίν, μη φοβηθήτε ότι πάσα Εξουσία και πάσα Δύναμις και η πάσα Αλήθεια εν τω Ονόματί Μου εισίν, **θέλετε δε εκπλαγή εκ των αποτελεσμάτων της καταλυτικής επιδράσεως της αναφοράς του Ονόματός Μου,** ότι αυτό εστίν η Κλεις των Δυνάμεων του Πατρός Μου και πάσης Αυτού Εξουσίας.

Ό,τι δε εν τω Ονόματί Μου επικληθείτε, αμήν λέγω, τούτο γενήσεται υπό του Πατρός Μου, Όστις θέλει δοξάσει τον Υιόν ως και ο Υιός εδόξασε τον Πατέρα Αυτού. **Ήγγικεν γαρ η ώρα ίνα δοξάσω τον Άνθρωπον και ο Άνθρωπος δοξάση τον Υιόν,** ότι Εγώ και ο Πατήρ Εν εσμέν, η Δόξα δε η ιδική Μου εστίν προς Δόξαν του Πατρός Μου.

Αμήν, Αμήν λέγω,**Ειμί εν υμίν και θέλω μείνει εν υμίν άχρις ότου πάντες υμείς εν Εμοί αποκατασταθήτε. Υμείς εστέ το Σώμα Μου, ο λύχνος δι' ου θέλει το Πυρ του Πνεύματός Μου καταυγάσει πάσαν την Δημιουργίαν.**